

Sammenfattande rapport
från konferensen:
Profilering av nordisk högre
utbildning och forskning

Klassificering och ranking på nordisk dagordning

Konferensrapportör: Ulf Öhlund

Sammenfattande rapport från konferensen: Profilering av nordisk högre utbildning och forskning

Klassificering och ranking på nordisk dagordning

TemaNord 2010:556

© Nordiska ministerrådet, Köpenhamn 2010

ISBN 978-92-893-2087-0

Tryck: Kailow Express ApS

Upplaga: 100

Tryckt på miljövänligt papper som uppfyller kraven i den nordiska miljösvanemärkningen.

Publikationen kan beställas på www.norden.org/order. Fler publikationer på

www.norden.org/publikationer

Printed in Denmark

Nordiska ministerrådet

Ved Stranden 18

DK-1061 Köpenhamn K

Telefon (+45) 3396 0200

Fax (+45) 3396 0202

Nordiska rådet

Ved Stranden 18

DK-1061 Köpenhamn K

Telefon (+45) 3396 0400

Fax (+45) 3311 1870

www.norden.org

Det nordiska samarbetet

Det nordiska samarbetet är ett av världens mest omfattande regionala samarbeten. Det omfattar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige samt de självstyrande områdena Färöarna, Grönland och Åland.

Det nordiska samarbetet är politiskt, ekonomiskt och kulturellt förankrat och är en viktig partner i europeiskt och internationellt samarbete. Den nordiska gemenskapen arbetar för ett starkt Norden i ett starkt Europa.

Det nordiska samarbetet vill styrka nordiska och regionala intressen och värderingar i en global omvärld. Gemensamma värderingar länderna emellan bidrar till att stärka Nordens ställning som en av världens mest innovativa och konkurrenskraftiga regioner.

Innehåll

Förord	7
1. Nordisk högre utbildning i ett internationellt perspektiv	9
2. Högre utbildning som internationell konkurrensfaktor	11
3. Nordiska och europeiska initiativ	13
4. Konferensens huvudfrågor.....	15
5. Paneldiskussionen: Vad ranking är och vad ranking borde vara.....	17
5.1 "I dag är rankings i bästa fall onyttiga, och i värsta fall missvisande"	17
5.2 "Rankings är här för att stanna – vi kan inte bara behandla dem med sarkasm – vi kan inte bara begära att de försvinner"	18
6. Valet av indikatorer speglar intressen och maktförhållanden	21
7. Är rankings ett försvar av det bestående?	23
8. Klassificering och ranking på nordisk dagordning	25
8.1 En gemensam stark satsning.....	26
Bilagor.....	29
Bilaga 1: Programme.....	29
Bilaga 2: Short on classification.....	30
Bilaga 3: Short on ranking.....	31
Bilaga 4: Examples of classifications	33
Bilaga 5: Examples of university rankings	35

Förord

De nordiske lande er en del af en global konkurrence om viden og dem, som besidder den. Det er en konkurrence, hvor alle søger at beskrive og profilere egne styrkepositioner. Uddannelse, forskning og innovation udgør grundlaget for fremtidig vækst og velstand i Norden. Derfor ønsker vi at tiltrække og fastholde talentfulde studerende og forskere, der kan bidrage til at styrke den nordiske videnøkonomi.

Et af Nordisk Ministerråds initiativer „Fremme af højere uddannelse i Norden“ har som formål at gøre Norden mere kendt og attraktiv som uddannelsesregion. Gennem initiativet har ministerrådet arbejdet med profilering og udarbejdet en profileringsstrategi for de næste 2–5 år.

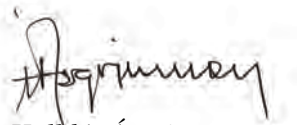
Det er i denne kontekst, man skal se den danske formandskabskonference „Profilering af nordisk videregående uddannelse og forskning – klassifikation og ranking på den nordiske dagsorden?“, der blev afholdt den 15. april 2010 i København. Konferencen samlede for første gang repræsentanter fra universiteter, professionshøjskoler, ministerier og interesseorganisationer fra hele Norden for at drøfte, om og hvordan vi kan bruge redskaber som klassifikation og ranking til at profilere nordiske institutioner på europæisk og globalt plan.

Som det fremgår af konferencerapporten, pegede konferencens deltagere på, at de nordiske lande må forholde sig offensivt til klassifikation og ranking. Ranking er kommet for at blive, og derfor er det en udfordring, at mange af de nordiske videregående uddannelsesinstitutioner har svært ved at finde vej ind på de eksisterende globale rankinglister. For at styrke de nordiske institutioners globale profil anbefalede konferencedeltagerne:

- at kortlægge de videregående uddannelsesinstitutioner i Norden og indplacere dem i det europæiske klassifikationssystem U-Map
- at iværksætte en analyse af de nordiske styrkepositioner inden for videregående uddannelse, dvs. beskrive hvad der kendetegner nordisk kvalitet.

Jeg vil takke det danske formandskab for en interessant konference. Nordisk Ministerråd vil gennemgå konferencerapporten og se på, hvordan anbefalingerne kan indgå i det fortsatte arbejde for at styrke Nordens globale profil på uddannelses- og forskningsområdet.

Vi må anvende den styrke, der ligger i at være 25 mio. mennesker med en fælles kulturel og sproglig platform. Vi må bruge data og dokumentation til at skabe synlighed og gennemsigtighed, så resten af verden kan få øjnene op for den høje kvalitet, som de nordiske lande kan tilbyde.

Halldór Ásgrímsson

Generalsekretær

Nordisk Ministerråd

1. Nordisk högre utbildning i ett internationellt perspektiv

Den högre utbildningen i Norden är omvittnat av god kvalitet. Universiteten har, i förhållande till regionens storlek befolkningsmässigt och geografiskt, en förvånansvärd andel av spetsforskningen inom en rad områden. Nordiska studenter har inga problem att antas till universitet utomlands och de deltar i akademiskt utbyte med de mest prestigefyllda universiteten i världen. Nordiska forskare finns representerade vid betydande institutioner runt om i världen, och de som efter utbildningen söker sig utomlands uppskattas som kvalificerad arbetskraft praktiskt taget överallt där de återfinnes.

Nordiska institutioner tar emot en betydande andel studenter från andra länder. Som regel utmärker sig dessa genom sina ambitioner och sin flit, och är också framgångsrika i sina studier. Efter avslutad utbildning bidrar de till utveckling i sina hemländer, och de som väljer att stanna kvar fyller viktiga positioner i våra samhällsstrukturer.

Det är därför närmast paradoxalt att den högre utbildningen i Norden inte får det erkännande den förtjänar i jämförelse med motsvarande institutioner i andra delar av världen. I internationella jämförelser – rankings – hamnar nordiska institutioner vanligtvis långt nere i listorna. Bland annat av den anledningen har nordiska institutioner varit reserverade mot rankings, deras kriterier och metodologier. De har föredragit andra typer av utvärderingar. Framför allt har peer reviews, ofta med internationell medverkan, utnyttjats som instrument för kvalitetskontroll. Även om peer reviews vanligtvis ingår i de ledande modellerna, har nordiska institutioner inte nämnvärt stärkt sina ställningar i rankingtabellerna. I en tid som kännetecknas av ökad globalisering har detta naturligtvis upplevts som frustrerande.

2. Högre utbildning som internationell konkurrensfaktor

I såväl Europa som i flera andra länder runt om i världen dominerar en dagordning för förändring och effektivisering. Själva centrum för sådana globaliseringstendenser utgörs av en rad innovationspolitiska initiativ. Innovations- och tillväxtmålsättningar fokuserar i ständigt högre grad på utvecklingen av utbildningens kvalitet och effektivitet, och på stimulering av forskning, kunskapsöverförande och tillämpning. Forskning, utbildning och innovation är centrala bärande element i detta dynamiska utvecklingssammanhang. De ses därför som en avgörande förutsättning för att Europa skall kunna upprätthålla en konkurrenskraftig ekonomi i det globala vetenskaps-samhället.

Nationell och regional utveckling – och försök att nationellt och regionalt kontrollera, anpassa sig till och förutse en till synes otämjbar global utveckling, länkas nu samman med universitetens funktion som central kunskapsinstitution med utbildning, forskning och innovation som ledande verksamhetsgrenar. Detta medför att universitetens roll som samhällsbärande och samhällsutvecklande institutioner förnyas och intensifieras. Universiteten ses i ständigt ökande grad som en katalysator för tillväxt och utveckling.

Det här är naturligtvis inte ett isolerat nordiskt fenomen. Den demografiska strukturen i Europa pekar på ett växande underskott på arbetskraft och alla länder söker nu vägar för att undvika, eller åtminstone minska detta. Norden delar med detta som bakgrund en önskan att utveckla ett gemensamt sammanhållet europeiskt område för högre utbildning, vilket utgör ännu en anledning för att synlig- och tydliggöra den styrka och variation det finns i den högre utbildningens institutionella profiler. Den proklamerade fria rörligheten för idéer, studenter, forskare, vetenskapsmän och akademiskt anställda är i stort som smått beroende av den institutionella strukturens tydlighet och transparens. Möjligheterna till mobilitet är också starkt beroende av förmågan att dokumentera undervisningens och forskningens kvalitet.

Internationell konkurrens om studenter och forskare har ryckt fram som ett av de viktigaste medlen att nå framgångar på det ekonomiska området. Att upprätthålla och stärka den nordiska högre utbildningens konkurrenskraft förutsätter en hög grad av transparens när det gäller institutionella målsättningar, utbildningsresultat och distinkta forskningsframgångar.

Europa deltar i denna omfattande globala konkurrens. I sin kärna handlar den om utbildning, kunskap och ekonomisk utveckling. Ett av de främsta incitamenten handlar om att dra till sig de mest kreativa studenterna och forskarna. I det sammanhanget måste Europa (och Norden) profilera sin

högre utbildning genom att visa på dess kvaliteter och de förutsättningar och möjligheter som den erbjuder.

Att synlig- och tydliggöra nordisk kvalitet och styrkepositioner i högre utbildning och forskning är därför en väsentlig faktor för de nordiska länderna i konkurrensen om de bästa studenterna och forskarna på den globala kunskapsmarknaden.

3. Nordiska och europeiska initiativ

I dag används ranking i ökande utsträckning till att värdera och synliggöra den högre utbildningens resultat. Men i internationella jämförelser kan det vara svårt att dokumentera, och därmed profilera olikartade institutioner och olika typer av kvalitet.

Under de senaste åren har intresset i Europa för olika rankinginitiativ ökat. Det har medfört en rad aktioner för att förstå fenomenet ranking som sådant, och för att utveckla strategier för att förbättra den europeiska och nordiska högre utbildningens internationella ställning.

De nordiska statsministrarna lanserade 2007 det nordiska globaliseringsinitiativet. Initiativet omfattar projekt på en rad områden, med det gemensamma, överordnade syftet att föra fram och stärka regionen som ett viktigt kunskapsekonomiskt område, att stärka konkurrensförmågan och att skapa en starkare nordisk profil. Specifikt har initiativet ”Främjande av högre utbildning i Norden” fokus på att marknadsföra Norden som en attraktiv utbildnings- och forskningsregion.

Europa konkurrerar med sina egna förutsättningar på den globala kunskaps- och vetenskapsmarknaden. De europeiska universiteten jämförs med andra regioners universitet i praktiskt taget alla förekommande rankingmodeller. Problemet är att dessa inte tar hänsyn till en rad avgörande dimensioner i de europeiska (och nordiska) systemen.

Under sitt ordförandeskap i EU 2008 lade Frankrike fram ett förslag som gick ut på att Europa var i trängande behov av ett informationssystem som i detalj speglade de europeiska institutionernas egenart. Förslaget sågs som ett första steg mot en ny rankingmodell. Detta har föranlett den Europeiska kommissionen att gå vidare och engagera sig i utvecklingen av nya instrument som på ett bättre sätt skall kunna visa och profilera högre utbildning.

Klassificering av universitet har länge varit en synnerligen intressant fråga i den internationella utbildningsdiskussionen. Genom projektet U-Map, har man utvecklat ett nytt verktyg för klassificering av den högre utbildningens institutioner. Detta europeiska klassificeringsprojekt syftar till en omfattande kartläggning av den europeiska utbildningsstrukturen och dess institutioner. De indikatorer och kriterier som valts ut, har valts ut för att bejaka, synlig- och tydliggöra den institutionella mångfalden.

Klassificeringsmodellen bygger på grundidén att man grupperar institutioner med samma eller liknande egenskaper. Klassificeringen medger inte i sig rangordning, men lägger en grund för att ranking av likartade institutioner skall kunna genomföras. Genom att fokusera på likartade institutioner och gruppera dessa undviker man den orättvisa som uppkommer när man t ex

jämför amerikanska elitinstitutioner med regionala institutioner med yrkesinriktade utbildningar i Nordnorge.

Ett annat projekt, U-Multirank, siktar på att utveckla en ny global, mångdimensionell rankingmodell, som skall stärka de europeiska institutionernas konkurrenskraft genom att möjliggöra en profilering av diversiteten i europeisk utbildningskvalitet och skapa underlag för jämförelser. Modellen har därför som yttersta syfte att skapa ett instrument som stärker de europeiska institutionernas konkurrenskraft genom att klart visa på den profil, mångfald och kvalitet som de representerar.

Det grundläggande synsätt som ligger under det europeiska projektet för en ny global mångdimensionell ranking är således att endast jämföra institutioner som liknar varandra i inriktning, målsättning och struktur. De institutioner som skall rankas måste först vara grupperade i enlighet med valda kriterier, så att grupperna uppvisar homogenitet i en rad centrala aspekter.

Just det faktum att de existerande formerna för ranking inte tar hänsyn till mångfald och karaktär i det europeiska (och nordiska) institutionslandskapet är ett problem som hittills allvarligt missgynnat Norden i det globala perspektivet. Dessutom, i motsats till de globala rankingmodeller som förekommer, kommer denna nya modell att inte bara jämföra institutionernas forskning, utan även en rad andra viktiga aspekter, såsom undervisning, utbildningsresultat och olika studentkaraktäristika.

Den nya rankingmodellen – U-Multirank – arbetar med ett stort antal dimensioner eller indikatorer, som kan grupperas på olika sätt beroende på den information man som brukare eller granskare vill ta fram.

Den betydelse rankings kan få i ett nordiskt perspektiv är att stödja regionens ambitioner att etablera sig som en enhetlig kunskaps- och innovationsregion med internationellt erkänd högkvalitativ utbildning och forskning. Här är också samarbetet i Europa viktigt, eftersom de nordiska länderna under det senaste årtiondet varit starkt engagerade i olika europeiska strävanden att utveckla och fördjupa den högre utbildningens kvalitet¹.

¹ Bolognaprocessen, EHEA (European Higher Education Area), Joint Quality Initiative, ENQA (European National Quality Agencies etc).

4. Konferensens huvudfrågor

Konferensen *Profilering av nordisk högre utbildning och forskning – Klassificering och ranking på nordisk dagordning* har arrangerats under Danmarks huvudmannaskapsperiod i det Nordiska ministerrådet, och genomfördes i Köpenhamn den 15 april 2010. Dess huvudsyfte var att bidra till att profilera och stödja nordisk högre utbildning och forskning i en tid av ökad internationell konkurrens på utbildningsområdet. Förväntningarna var att konferensen skulle utmytna i några förslag till ett vidare framåtriktat samarbete omkring klassifikation och internationella jämförelser av nordisk högre utbildning.

Konferensens huvuduppgift var att diskutera hur de nordiska länderna skulle kunna synliggöra för världen, att regionen har något helt speciellt att tillföra i fråga om kvalitet i utbildning och forskning. Hur blir Norden en magnet för studenter och forskare?

Med utgångspunkt i detta ville man i konferensen dryfta följande frågor med fokus på hur olika faktorer kan främja bilden av den högre utbildningen i Norden i ett internationellt perspektiv:

- Hur kan vi dokumentera och främja den höga kvaliteten i Nordisk högre utbildning och forskning?
- Hur kan verktyg för transparens och dokumentation hjälpa de nordiska länderna att bibehålla styrkan i att ha en mångsidig och mångfacetterad institutionsstruktur?
- I vilken utsträckning kan de nya europeiska modellerna för klassificering och ranking bidra till att främja bilden av nordisk högre utbildning och forskning?
- Vilka argument finns för och emot ett nordiskt deltagande i de europeiska utvecklingsprojekten för klassifikation och ranking?
- Hur kan konferensen tjäna som utgångspunkt för ett framtida nordiskt samarbete på detta område?

För det danska ordförandeskapet i Nordiska ministerrådet fungerade konferensen också som en arena för att starta en diskussion om, och i så fall hur, den nordiska regionen kan passa in i de europeiska tendenserna och utvecklingsprojekten.

Konferensens ämne och fokus presenterades av Prof. Dr. Frans van Vught, President för European Center for Strategic Management of Universities². Efter en genomgång av de mest framträdande rankingmodellerna (se bilaga) presenterades den modell för klassificering (U-Map) och den modell för ran-

² Professor Frans van Vught är High Level Advisor för den Europeiska Kommissionen och tidigare rektor för Twente Universitet. Han har också lett utvecklingen av U-Map och U-Multirank.

king (U-Multirank) som tagits fram på initiativ av den Europeiska Unionen. Kommentarer till modellen gavs av företrädare för institutioner i de nordiska länderna, och exempel på olika sätt att förhålla sig till utbildningskvalitet i ett internationellt jämförande perspektiv redovisades. Med utgångspunkt i dagens upplägg och de genomförda presentationerna genomfördes en större paneldiskussion i konferensens sista del.

5. Paneldiskussionen: Vad ranking är och vad ranking borde vara

Paneldiskussionen speglade inledningsvis den ambivalens till rankings som finns vid nordiska institutioner. Jämförelser behövs, men de rankingsystem som existerar missgynnar vissa institutionstyper.

En tveksamhet handlade om hur man mäter kvalitet, och om detta bäst kan göras med ranking? ”Du får vad du mäter” var en synpunkt som fördes fram. HE är en dynamisk sektor – hur klarar man av detta? Man skjuter på ett mål som hela tiden rör sig, och vi vill inte att det skall stanna. Faran är att man väljer indikatorer som är mätbara med sitt rankingverktyg, medan sådana egenskaper som svårligen låter sig mätas – kritisk medvetenhet, medinflytande etc. lämnas utanför

En företrädare menade att ansvaret för detta låg hos universiteten själva. Det var universiteten som ”uppfann” rankings för att se hur de ”mätte” sig mot varandra. När modellerna fanns blev det snart också ett intresse för beslutsfattare och andra att se hur bra ”deras” universitet var i förhållande till ”andras”. Men som rankingmodellerna fungerar är det närmast skrattretande:

”ju bättre det egna universitetet rankas desto bättre anser man rankingmodellen vara. Eftersom vi nu har många system, som alla rankar universitet och högskolor olika, kan vi välja den vi tycker bäst om och sedan vara nöjda med det.”

Det fanns en stark enighet i panelen om att det är viktigt att endast jämföra institutioner som är jämförbara. Därför behövs klassificering och gruppering som grund. Själva utgångspunkten måste vara att universitet är olika, att det finns en stor mångfald bland de europeiska institutionerna och att detta är något som representerar ett värde i sig.

5.1 ”I dag är rankings i bästa fall onyttiga, och i värsta fall missvisande”

De rankings vi har nu möter inte upp till de krav vi ställer på en allsidig och neutral bedömning. Panelen var relativt enig i sin bedömning av de mest använda rankingmodellerna: Deras kriterier fokuserar främst naturvetenskaperna och naturvetenskaplig forskning; De negligerar andra språk än engelska; Det viktiga är att institutionens forskning kommer till uttryck i böcker och artiklar i ett begränsat antal vetenskapliga tidskrifter.

Panelen var entydig också i sin bedömning att de nuvarande systemen och verktygen inte tar hänsyn till de skillnader som finns mellan olika institutioner. Verktygen speglar snarare ensidighet än mångfald. Om man vill få bra resultat i en bra ranking skall man helst likna IVY-league universiteten i USA. Man ska inte ägna sig så mycket åt undervisning eftersom det är forskning som räknas. Man ska heller inte lägga tid på att interagera med det omgivande samhället. Dessutom ska man satsa på att bygga stora institutioner. Små institutioner får sällan plats i de existerande rankingtabellerna.

Detta gör att rankingsystemen och jämförelserna i första hand är användbara för politiker och för beslutsfattare vid institutionerna. I diskussionen hävdades att andra intressenter t ex studenterna knappast har någon nytta av rankingsystemen. De väljer inte sin utbildning utifrån rankingresultat. Dimensioner som direkt är relaterade till studenternas villkor och önskemål, och som på ett avgörande sätt påverkar deras bedömning, ges sällan plats i modellerna.

I diskussionen underströks studenternas behov av flera deltagare. Studenter, ansåg dessa, föredrar utbildningssystem som är diversifierade så att de kan välja den utbildning och den undervisningsmetod som passar dem bäst. De vill ha utvärderingsmodeller som är överskådliga och där jämförelser är enkla att tolka. Den viktiga frågan för studenterna, menade man, är:

”Var kan jag lära mig det jag behöver, och på det sätt som jag vill?”

Vad de är intresserade av är att få giltig information som kan vägleda dem i deras val. Det gäller undervisningsmetoder, undervisningens kvalitet och resultat studiemiljö etc.

De nuvarande systemen återspeglar inte den mångfald som finns i sektorn. Det är nödvändigt att utveckla ett system som återspeglar styrkan av varje typ av högre utbildning och inte bara starka forskningsmiljöer.

Institutioner inom UAS-sektorn³ missgynnas särskilt av de verktyg som förekommer i de vanliga rankingmodellerna. Deras främsta kännetecken – regional förankring och engagemang, innovationsbenägenhet och utbildning i tillämpade vetenskaper förekommer nästan inte alls i rankingmodellerna.

5.2 “Rankings är här för att stanna – vi kan inte bara behandla dem med sarkasm – vi kan inte bara begära att de försvinner”

I Norden betraktar vi diversitet som en i sig viktig indikator på kvalitet. Rankings kan tjäna som instrument för att profilera de unika karaktärsdragen och styrkorna i olika typer av högre utbildning och de blir därför ett sätt att tydliggöra och stärka institutionernas globala konkurrenskraft.

De frågor som ställdes i denna del av diskussionen var bland andra:

³ UAS = Universities of Applied Scienc.

- Hur kan man synliggöra kvalitet och diversitet/mångfald/rikedom i högre utbildning i Norden?
- Hur dokumenterar man kvalitet i post-sekundär och vidaregående utbildning som varken är forskningsintensiv eller forskningsbaserad?

Det är viktigt att ett rankingredskap tar hänsyn till mångfalden i högre utbildning. Den måste inkludera indikatorer som är relevanta för alla institutioner inom den högre utbildningen.

Forskningstunga universitet, såväl som regionala institutioner inom den yrkesinriktade UAS-sektorn, måste bli bedömda på sina egna villkor. Det kräver en noggrannhet i valet av indikatorer och i klassificeringen av institutionerna. Dessutom menade panelen att en rad kriterier eller indikatorer på god kvalitet hade en för undanskymd plats i de existerande modellerna. Exempel som nämndes i diskussionen var undervisning och utbildningsresultat (learning outcomes), förankring i det lokala arbets-, och näringslivet, medverkan i utvecklingsprojekt i närsamhället och i internationellt utbyte.

En idé som fick starkt stöd i debatten var att ranking borde utgå från att språklig mångfald är bra, att kulturell mångfald är värdefull och att mångfald när det gäller ämnen, program, utbud och examina inte bara är något gott utan helt nödvändigt. Nordens geografi, demografi och behov av en lokalisering av arbetskraften inom vidsträckta, befolkningsfattiga områden gör att institutionerna blir små och att de för sin fortlevnad måste ha ett brett utbud av utbildningar. Ranking måste fungera så att de kan fylla närsamhällets behov, samtidigt som de måste ha en internationell "outlook". Ranking borde därför i utgångsläget betrakta alla områden för studier och forskning som lika värdefulla. Stark fokus borde riktas mot undervisningen som den enskilt viktigaste dimensionen men därför inte glömma att undervisning och forskning är oskiljbara i högre utbildning,.

En av panelens deltagare sammanfattade sin tvekan när det gällde att avsluta sig till utvecklingen av den europeiska flerdimensionella rankingmodellen på följande sätt:

"Vi har många utvärderingssystem men vi ställer oss sällan frågan om vad som är själva syftet med ranking. Och vad som är målet för den högre utbildningen. Svaret på dessa frågor kan ju vara väldigt olika från land till land, från region till region och från universitet till universitet. Detta bör vara själva utgångspunkten för att söka de kriterier som skall vägleda vad vi skall mäta".

6. Valet av indikatorer speglar intressen och maktförhållanden

Diskussionen om vilka krav man kunde ställa på ett nytt system för klassifikation och rankings följde två spår. Det ena handlade om de principer ett utvecklat rankingverktyg borde bygga på, det andra handlade mer konkret om vilka indikatorer och kriterier för kvalitet i högre utbildning som instrumentet skulle bestå av.

Det finns viktiga sociala värderingar som är gemensamma i Norden och som det är viktigt att stå upp för, om vi tillsammans vill utveckla nya former för klassifikation och ranking.

Bland de principer som särskilt betonades var att utbildningen skall bygga på vetenskaplig grund – det går inte att skilja på forskning och undervisning. Det är också avgörande att se kunskap och vetenskap i sitt samhälleliga sammanhang. Utbildningen måste vara arrangerad så att studenterna skall kunna använda sin kunskap och kompetens i olika samhälleliga miljöer, inte bara i den akademiska världen.

Undervisningen skall etablera ett kritiskt, kreativt förhållningssätt hos studenterna. Just traditionen att fostra våra studenter till kritiska och kreativa individer är en principiell hållning som har en stark ställning i Norden. Det är också en princip som vi skulle behålla. Om detta rådde det stor enighet. Andra grundläggande principer finns i olika deklARATIONER om högre utbildning som våra ministrar undertecknat. Exempel på sådana är akademisk frihet, socialt ansvarstagande (social dimension) och studentdeltagande i beslut som rör utbildning etc.

Den andra utmaningen gäller att skapa indikatorer som ger en rättvisande och tydlig bild av utbildningens kvalitet. Detta är utan tvekan en av de svåraste frågorna i arbetet med att utveckla en ny rankingmodell, vare sig den bygger på det arbete som utförts inom den Europeiska unionen eller det gäller utvecklingen av en helt egen modell.

Diskussionen visade på ett närmast övertydligt sätt hur antalet indikatorer tenderar att växa ju fler röster och intressen som deltar i utvecklingsarbetet.

Studenterna förde genom sin företrädare i panelen fram ett antal indikatorer som de ser som grundläggande för en ny rankingmodell. Några som nämndes i diskussionen var:

- Tillträde (access) till utbildningen – vilka studenter accepteras, hur ser antagningsvillkoren ut?
- Kostnader som är förknippade med studierna och levnadsomkostnader på studieorten,

- Studentinflytande i institutionens beslutsprocesser och studenternas roll i undervisning och forskning,
- Hur ser studiemiljön ut – samverkan mellan studenter och forskare, mellan institution och samhälle?
- Studie- och utbildningsresultaten – relevans, tydlighet, användbarhet?

Även om det går att utveckla ett instrument som tar hänsyn till alla dessa indikatorer är det knappast en modell som passar studenter. Den blir alltför komplex och det är tveksamt om den svarar mot de behov av information som studenterna har.

Företrädare för de akademiska lärarna och forskarna listade ett antal indikatorer som de såg som helt avgörande för kvaliteten i utbildningen. Lärare och forskare med hög kompetens är en av de viktigaste förutsättningarna för högkvalitativ undervisning och forskning. De indikatorer som pekar på lärarnas och forskarnas kompetens är få och de är för närvarande underskattade i rankingmodellerna.

Indikatorer som de följande borde tas och ges central plats i rankingmodellerna:

- Andelen fast anställda/andelen deltidsanställda
- Graden av akademisk frihet
- Graden av deltagande i kollegial/institutionell ledning
- Hur deltar studenterna i undervisningen/forskningen
- Hur deltar studenter (och lärare) i institutionens beslutsprocesser
- Undervisning/lärandedimensionen – inte bara pengar, även kvalitet

Även företrädare för de akademiska institutionerna listade några angelägna områden och kriterier som borde finnas med i en ”god” rankingmodell:

- Informationssystem och målgrupper för informationen: Hur informerar vi studenter och andra intressenter?
- Student- och medarbetardeltagande i beslutsprocesser: Hur utvecklar vi aktiva medarbetare och studenter?
- Hur utvecklar vi kreativa studie- och forskningsmiljöer, hur befrämjas kritiskt tänkande?
- Hur befrämjar vi utvecklingsinriktade studier och lärandemiljöer

Vi kan se att de olika aktörernas värderingar om vad som är viktiga kriterier på kvalitet i en rankingmodell liknar varandra. Men de sammanfaller inte. De speglar de distinkta intressen som aktörerna har av högre utbildning, vilket i sin tur understryker deras respektive positioner i den process som sammantaget ger gestalt åt den högre utbildningen.

7. Är rankings ett försvar av det bestående?

I debatten uttrycktes många farhågor, både med existerande rankingmodeller och inför utvecklingen av nya.

Det finns en fara med rankings, ansåg en deltagare, och det är att de är reaktionära. Ranking speglar förfluten tid, menade en annan – de bekräftar det förhandenvarande. Vi ser inte vad det leder till på lång sikt. Modellerna prioriterar universitet som skapar ”clonade” forskare, sådana som så exakt som möjligt liknar de som redan finns. Därmed ingår de i ett mönster som reproducerar det som redan finns.

Ett problem som hör samman med modellernas konservatism har att göra med hur nyheter och innovationer inom den högre utbildningen bemöts. Vi måste, ansåg flera deltagare i debatten, se till att innovationer inte stoppas. Snarare måste de understödjas, framför allt genom att ge dem förutsättningar att synas i utvärderingar, klassifikationer och rankings. Nya former för högre utbildning är särskilt svåra att fånga med ranking som metod. Hur skapar vi modeller för att utvärdera nyfikenhetsbaserad forskning, sökandet efter nya forskningsområden, interdisciplinär forskning etc. Hur kan vi hantera parametrar som mass/elit, experimentell utbildning/undervisning etc. i ranking-systemen? Att det är svårt att finna indikatorer på dessa får inte leda till att vi försummar att ta dom med.

En annan fallgrupp består i att beslutsfattare, ställda inför en alldeles så multidimensionell modell, ändå reducerar klassifikationer och jämförelser till en eller ett fåtal dimensioner, som de efterfrågar. Problemet kvarstår således, men speglar det underliggande förhållandet att olika intressenter i högre utbildning har olika behov av information, och olika syften med den informationen. Alla kan naturligtvis använda resultat av rankings på det sätt de själva avgör. Vilket sätt som i det långa loppet framgår som det dominerande avgörs inte i första hand av modell, verktyg eller instrument, utan av de maktförhållanden som styr utbildningspolitiken. Det perspektiv, som kan mobilisera mest resurser vid besluten om vad som skall betraktas som den bästa kvaliteten, bestämmer både vilka indikatorer som är de viktigaste och de modeller som är de mest legitima.

”Kvalitet är alltid en subjektiv bedömning. Den objektiva ranking existerar inte. Rankings måste alltid vara användar-skapade.”

Politikerna borde, enligt fler debattörer, intressera sig för vilken typ av universitet de vill ha i sina respektive länder. Man borde också inse att det inte nödvändigtvis är universitet av IVY league-typ man behöver. Problemet det

senaste årtiondet är att alla har börjat springa i samma riktning. Detta är framför allt en effekt av rankingsystemen. Om det fortsätter kommer vi alla att vara lika varandra om en 10–15 år. Det är ingen önskvärd utveckling. Det är viktigt att vi accepterar olika typer av universitet, och att vi skaffar oss skarpa instrument för att värdera vilken långsiktig effekt rankings har på universitetspolitiken.

Yrkesutbildningar och utbildningar i tillämpade kunskapsområden har svårt att göra sig gällande i rankings. Här måste man finna former som inkorporerar de indikatorer som är relevanta för denna kategori.

En fara med att utveckla ett nytt system för ranking är att det kan bli för omfattande och därmed överskådligt. Bli ett nytt rankingsystem resultatet av en ”politisk” kompromiss där alla får föreslå kriterier och indikatorer som gör att de själva hamnar så högt som möjligt på rankingen, riskerar både själva meningen med jämförelsen och transparensen att gå förlorad.

Det viktiga är att göra ett strikt urval – att bestämma vilka indikatorer som är relevanta och vilka som inte är det, och därefter vilka som är mera relevanta än andra.

Frågan är: Legitima och relevanta för vem? Här krävs djupa diskussioner om gemensamma värden, och ömsesidig förståelse för hur olika intressen och perspektiv ser och förstår högre utbildning.

8. Klassificering och ranking på nordisk dagordning

Frågan är således hur vi utvecklar indikatorer som tillgodoser olika behov – samhällets i stort, studenternas och universitetens egna behov av förnyelse och utveckling, utan att för den skull hamna i alltför omfattande batterier av kvalitetsindikatorer. Jämförelserna skall ju i slutändan ligga till grund för beslut, och alltför vildvuxna rankings riskerar att omöjliggöra detta.

Av paneldebatten framgick att det är viktigt att garantera kvaliteten i nordisk högre utbildning. Vi har sett att detta kan betyda olika saker för olika aktörer. I samband med sammanfattningen av paneldiskussionen uttryckte representanter för universitetssektorn intresse av att genomföra en analys av vad som är de specifika nordiska styrkepositionerna i den högre utbildningen, dvs. vad som kan betraktas som särskild nordisk kvalitet. En beskrivning av detta är väsentlig för att kunna läggas till grund för en global profilering av nordisk högre utbildning. Därmed är en sådan analys också grundläggande för ett eventuellt nordiskt deltagande i utvecklingsarbetet för ett nytt rankingsystem.

Konferensdeltagarna uttryckte dessutom en önskan om att man i nordisk regi arbetar för att genomföra en kartläggning av den nordiska institutionsstrukturen och med att placera in de nordiska institutionerna i det europeiska klassifikationssystemet U-Map, som finns färdigutvecklat och lanserat sedan januari 2010.

Även från den politiska nivån uttrycktes det ett stöd för ett framåtriktat nordiskt samarbete med klassifikation och ranking. Den danska vetenskapsministern Charlotte Sahl-Madsen, som öppnade konferensen, gav uttryck för att utvecklingen av ett nytt rankingsystem är angelägen. Det är en svår uppgift att få alla de aspekter som kännetecknar vidaregående och högre utbildningar avspeglade på ett riktigt sätt, när de används vid internationella jämförelser. Vetenskapsministern såg därför positivt på att EU-kommissionen tagit initiativ till att utveckla nya rankingsystem med målinikatorer, som är anpassade till europeisk högre utbildning.

Charlotte Sahl-Madsen betonade dessutom att starka utbildningsmiljöer smittar av sig positivt på det omgivande samhället. Därför har den danska regeringen som ett uttalat mål att Danmark 2020 skall ha minst ett universitet bland de 10 bästa i Europa, och att alla danska universitet skall vidmakthålla eller förbättra den internationella ranking de har idag.

Större internationell transparens och genomslagskraft är enligt vetenskapsministern vägen framåt, när det handlar om att bli bättre i fråga om tillväxt och innovation.

8.1 En gemensam stark satsning

Allt talar således för att en gemensam stark satsning i enlighet med konferensens ena huvudmålsättning – att med utgångspunkt i U-Map genomföra en klassificering av nordiska institutioner för högre utbildning skulle bidra till att stärka och profilera den högre utbildningen i Norden.

I presentationer såväl som i paneldiskussionen användes flitigt metaforen att äpplen skall jämföras med äpplen och inte med päron. U-Map har i jämförelse med andra modeller den fördelen att det är institutioner av liknande karaktär (inriktning, målsättning, organisation m.m.) som grupperas. Detta garanterar i nästa led mera rättvisa jämförelser, vilket i sin tur är en förutsättning för att nordiska institutioner skall delta i utvecklingsarbetet av ett nytt rankingverktyg som U-Multirank.

Få regioner har så stora möjligheter som Norden att genomföra en klassificering och ranking som U-Map och U-Multirank. Här finns mycket goda grunddata om högre utbildning. Dessa kan utnyttjas som en bas, och här finns också stabila traditioner av samarbete med utvärdering och kvalitets-säkring av högre utbildning.

Det är uppenbart att om Norden skall delta i den internationella konkurrensen om framgångsrika studenter, forskare och om framtida kvalificerad arbetskraft, får man inte försitta tillfället att nu profilera nordisk högre utbildning.

Rent allmänt finns det ett stort behov av information om högre utbildning i Norden och i synnerhet om dess kvalitet:

- Beslutsfattare behöver veta vad som tilldelade medel används till, institutionerna själva behöver veta vilka resultat arbetet leder till, i undervisning, forskning och andra engagemang.
- Studenterna behöver relevant information för att kunna välja vad som bäst svarar mot deras behov – ett enkelt system för att värdera utbildningsresultat (learning outcomes) och mångfald (diversity).
- Från institutions håll ser man gärna att det utvecklas stora system där många dimensioner och kriterier kan kombineras på olika sätt så att alla typer av institutioner kan få en så rättvisande behandling som möjligt.

Här finns det många intressen representerade och det är inte självklart att de sammanfaller, men det råder ingen tvekan om att de för nordisk del går att samordna.

Man har i regi af Nordiska ministerrådet arbejdet for at videreudvikle den globaliseringsstrategi som beslutats av Nordens statsministrar (globaliseringsprojektet: Främjande av högre utbildning i Norden). Initiativet innefattar flera aktiviteter i relation till konferensens tema. Flera av dessa kommer att inledas under 2010.

Det är viktigt att de skillnader i villkor och behov som finns mellan olika regioner i Norden blir synliga och tydliga. Klassificering och gruppering av nordiska institutioner kan garantera att mångfalden, inom den högre utbildningen i Norden lyfts fram.

Ulf Öhlund
konferensrapportör

Bilagor

Följande bilagor är utdrag från konferensbroschyren, som producerades i anknytning till konferensen. Detta material är på engelska. Konferensbroschyren är framställd av Vetenskapsdepartementet i Danmark.

Bilaga 1: Programme

9.00 – 9.30	Registration and refreshments
9.30 – 9.45	<i>How to profile Nordic quality?</i> Opening address by Charlotte Sahl-Madsen, Minister of Science, Technology and Innovation <i>The educational landscape of the Nordic countries is rich and diverse representing various types of quality and strengths highly valued at international level. The problem is how to ensure that Nordic strengths are reflected accurately in global rankings.</i>
9.45 – 10.45	<i>Setting a new course for Europe</i> Prof.Dr. Frans van Vught, President of the European Center for Strategic Management of Universities, High Level Advisor to the European Commission and former president of the University of Twente <i>Europe is challenging the terms of competition in the global market for education and knowledge. A new tool for the classification of higher education institutions has been developed through the European project: U-Map. Another European project, U-Multirank, focuses on developing a new global, multi-dimensional ranking model. The objective is to strengthen the competitiveness of European institutions by making it possible to profile the diversity of European educational quality and to compare European institutions.</i>
10.45 – 11.15	Refreshments
11.15 – 12.00	<i>Setting a new course for Europe</i> Prof.Dr. Frans van Vught – continued
12.00 – 13.00	<i>Nordic world class and how to document it</i> Director Trond Singaas, Norwegian University of Science and Technology (NTNU), Trondheim Director General Toril Johansson, Ministry of Education and Research, Norway <i>Ambitious institutions have visionary goals and development strategies. But how do institutions document their different strengths in an international ranking and in competition with other strong institutions?</i>
13.00 – 14.00	Lunch
14.00 – 14.30	<i>Making visible and marketing educational quality – a perspective "from the inside and out"</i> Associate Professor Hanne Kathrine Krogstrup, Aalborg University <i>How to use standards to sustain internal quality of teaching and also contribute to the external marketing of educational quality? Presentation of a case, where Aalborg University and Harvard University have developed a tool for benchmarking and for the development of university pedagogy.</i>
14.30 – 15.00	<i>How to make visible the diversity of excellence? Quality and diversity in the institutional landscape of the Nordic countries</i> Head of Development Jan-Erik Krusberg, Arcada University of Applied Sciences, Helsinki <i>How to document the quality of higher education which is neither research intensive nor research based?</i>

15.00 – 15.30	Refreshments
15.30 – 17.00	<p><i>Panel debate: Ranking on the Nordic agenda?</i> Moderator: Director General Jens Peter Jacobsen, Ministry of Science, Technology and Innovation Panel members: Prof.Dr. Frans van Vught Director Trond Singaas, NTNU, Trondheim Director General Toril Johansson, Ministry of Education and Research, Norway Head of Development Jan-Erik Krusberg, Arcada University of Applied Sciences, Helsinki President Pam Fredman, NUS – Nordic University Cooperation President Jens Oddershede, Universities Denmark President Laust Joen Jakobsen, University Colleges Denmark Vicepresident and Political Spokesman on education Lena Scotte, The National Union of Students in Denmark <i>Stakeholder views and debate with the audience</i></p>
17.00 – 17.30	<p><i>Closing address</i> Director General Jens Peter Jacobsen, Ministry of Science, Technology and Innovation Director General Torben Kornbech Rasmussen, Ministry of Education Senior Advisor Christian Möller, Nordic Council of Ministers</p>

Bilaga 2: Short on classification⁴

What is classification?

Classification is a term used to cover the grouping of certain empirical units according to similarities. Grouping the units helps making them comparable and is, therefore, a prerequisite for being able to rank these units.

Criteria are called dimensions

The overall criteria used to group units within classification are called “dimensions”. The more dimensions included, the higher the level of detail in the grouping. Therefore, systems for classification are ideally multi-dimensional.

Examples of dimensions

Institutions can be grouped according to the range of courses, faculties and degrees, the number of employees and students, the research intensity compared to peer reviews, educational approach and type of institution etc.

The most significant problem

The most significant problem related to classification is the selection of the criteria used for grouping. The same is the case for ranking. The selection of

⁴ CHEPS (Center for Higher Education Policy Studies), University of Twente “Mapping Diversity – Developing a European Classification of Higher Education Institutions” (2008)

criteria determines, and thus limits, what a certain classification communicates.

User-orientation

A way to define the criteria is to begin by defining a target group or a potential user of the classification. Often, you will aim at defining criteria in a manner that allows a target audience to group the units in accordance with its needs.

Complexity or overview

The higher education systems across the world are very different. Classification is used to identify similarities and differences and to group the institutions accordingly. Therefore, classification implies that the complexity of the educational landscape is reduced. This increases transparency and makes it easier to survey the educational landscape. It becomes easier to communicate the complexity and great diversity of the European and global supply of higher education.

Classification vs. ranking

Classification distinguishes itself from ranking because classification does not aim at placing institutions in a hierarchy. On the basis of the classification, the users can subsequently rank the institutions according to preference, but as a rule classification does not comprise a weighting of criteria or a hierarchy.

Bilaga 3: Short on ranking⁵

What is ranking?

Ranking compiles different indicators of quality and coordinates the results in a comparative listing. Ranking of higher education institutions is an attempt to measure the quality of, for example, teaching and research. The use of ranking is, currently, one of the most debated issues within the European higher education sector.

⁵ "Forskningsvärdering: Metoder, praksis og erfaringer" (2009), Hanne Foss Hansen, Forsknings- og Innovationsstyrelsen; "Ranking af universitet og højskoler som studentinformation?" (2008), Swedish National Agency for Higher Education; "Identifying the Best: The CHE Ranking of Excellent European Graduate Programmes in the Natural Sciences and Mathematics" (2008), CHE.

Ranking is characterised by...

Rankings distinguish themselves from other assessments of quality by being comparative. In other words, rankings do not use minimum standards for quality. Before the ranking itself comes a process of classification, where the units to be ranked are grouped according to selected criteria. This makes the units comparable.

Nationally, regionally and globally

The majority of existing ranking lists are nationally based while a few are regional or global. Rankings encompass both the overall range of institutions in a country as well as specific subject areas and areas of study

The typical indicators

There are a number of potential indicators, but the ones typically used are resources (input), results (output) and reputation. Existing ranking lists are based on statistics of varying quality and scope.

The most significant problem

The most significant problem related to ranking is the selection of the indicators used for comparison. The selection of indicators determines, and thus limits, what a ranking list communicates.

A key criticism as regards ranking is that the widespread use of rankings may create an undesirable harmonisation because institutions will try to improve their performance within the specific areas included in the rankings.

Increased transparency

Higher education systems across the world are very different. Ranking lists have the advantage of creating a high degree of transparency for third parties by creating a simplified picture of the positions of institutions. Major studies or evaluations are often not easy to assess, for example, for potential students.

Bilaga 4: Examples of classifications

*The Carnegie Classification of Institutions of Higher Education*⁶

In 1970, the Carnegie Commission on Higher Education developed a classification of colleges and universities to support its program of research and policy analysis. Derived from empirical data on colleges and universities, the Carnegie Classification was published for use by other researchers in 1973, and subsequently updated in 1976, 1987, 1994, 2000, and 2005. For over three decades, the Carnegie Classification has been the leading framework for describing institutional diversity in the United States higher education.

With a revision in 2005, the single classification system was replaced by a set of multiple, parallel classifications. The new classifications provide different lenses through which to view U.S. colleges and universities, offering researchers greater flexibility in meeting their analytic needs. The classifications are organised around three fundamental questions: what is taught (Undergraduate and Graduate Instructional Program classifications), who are the students (Enrollment Profile and Undergraduate Profile), and what is the setting (Size & Setting). The original Carnegie Classification framework—now called the Basic classification—has also been substantially revised.

Another change is the introduction of “elective” classification. Unlike classifications based on secondary analysis of existing national data, elective classifications rely on voluntary participation by institutions, permitting analysis of attributes that are not available in the national data. The first elective classification, released in December 2006, focused on community engagement.

*U-Map, the European Classification of Higher Education Institutions*⁷

U-Map is a research project financed by the European Commission to develop a European Classification of Higher Education Institutions. The classification maps the European higher education landscape and aims to make the institutional diversity of that landscape more transparent. U-Map does not rank the institutions league-table-style, but positions institutions on a number of dimensions, each representing an aspect of the function and performance of higher education institutions.

⁶ <http://classifications.carnegiefoundation.org/>

⁷ www.u-map.eu and U-Map final report (2010), CHEPS.

Dimension	Indicator
Teaching and learning profile	Orientation of degree Subject areas covered Degree level focus Expenditure on teaching
Student profile	Mature or adult learners Students enrolled (headcount) Part-time students Students enrolled in distance learning programs
Research involvement	Expenditure on research Peer reviewed publications Doctorate production
Regional engagement	First year bachelor students from the region Importance of local/regional income sources Graduates working in the region
Involvement in Knowledge exchange	Cultural activities Income from knowledge exchange activities Patent applications filed Start up firms
International orientation	Foreign degree seeking students Importance of international sources of income Students sent out in European and other international exchange programs Incoming students in European and other international exchange programs Non-national teaching and research staff

U-Map has chosen to confine itself to six dimensions. Using the different dimensions it is possible for the individual user to review the higher education institutions according to the criteria that he or she finds relevant. The individual institution is visualised using a circular chart, where each coloured segment is an illustration of the degree to which the institution meets the relevant indicator.

The classification is based on empirical data and on a multi-actor and multi-dimensional perspective. It is non-hierarchical and descriptive, not prescriptive. It is based on reliable and verifiable data, and it is parsimonious regarding extra data collection.

Bilaga 5: Examples of university rankings

The Berlin principles on ranking of higher education institutions⁸

The Berlin principles on quality and good practice within ranking were adopted at a meeting in 2006 in the International Observatory on Academic Ranking and Excellence (former International Ranking Expert Group – IREG). IREG was formed in 2004 by UNESCO-CEPES and the American Institute for Higher Education Policy as a reaction to the increased interest in ranking.

The principles were developed in order to create a framework for the improvement and evaluation of different ranking systems and methodologies. This is why the principles concern both purpose, design of indicators, processing of data and the presentation of results. Fundamentally, the Berlin principles are also a means to advance a multi-dimensional approach to ranking that includes institutional and national differences and variations in the information needs of stakeholders. And an approach that considers ranking to be an instrument that may complement other types of quality assurance and quality development of higher education. Ranking is seen as a market-based and efficient information tool that should not be the primary method to assess and examine higher education.

Times Higher Education World University Rankings⁹

The Times Higher Education World University Rankings have been running since 2004. It produces a worldwide ranking of 200 universities based on six qualitative and quantitative indicators.

Dimension	Indicator	Weight
Research excellence	Research performance is factored against size of research	20%
Teaching excellence	Measured as ratio of faculty to students	20%
International faculty	Measured as a proportion of staff	5%
International students	Measured as a proportion of student body	5%
Academic peer review	Composite score drawn from peer-review survey (9386 responses in 2009)	40%
Employer survey	Score don responses to employer survey (3281 responses in 2009)	10%

Times Higher Education World University Rankings is one of the two most prominent world university rankings along with the Shanghai Jiao Tong University ranking.

⁸ www.che.de/downloads/Berlin_Principles_IREG_534.pdf

⁹ www.timeshighereducation.co.uk

*Academic Ranking of World Universities – Shanghai Jiao Tong University*¹⁰

The Academic Ranking of World Universities is compiled by Shanghai Jiao Tong University and was first published in 2003. The universities selected for analysis in the Shanghai ranking list are compared and evaluated on the basis of six quantitative indicators.

Dimension	Indicator	Weight
Quality of Education	Alumni of an institution winning Nobel Prizes and Fields Medals	10%
Quality of Faculty	Staff of an institution winning Nobel Prizes and Fields Medals	20%
	Highly cited researchers in 21 broad subject categories	20%
Research Output	Articles published in Nature and Science*	20%
	Articles indexed in Science Citation Index-expanded and Social Science Citation Index	20%
Per Capita Performance	Per capita academic performance of an institution	10%

*For institutions specialised in humanities and social sciences such as London School of Economics, articles published in Nature and Science is not considered and the weight of nature and science is relocated to other indicators.

*The Leiden Ranking*¹¹

Leiden University's Centre for Science and Technology Studies (CWTS) has developed a ranking list based exclusively on bibliometric indicators. In early 2007 the CWTS presented its ranking results for the 100 European universities with the largest number of scientific publications.

This ranking proposes four different indicators, each resulting in a different ranking. The position of a university on a certain list is determined by a fixed calculation. The empirical data are directly measurable and can be inserted in the equation. The model is based on facts and uses statistical tools to assess the impact of publications.

Indicator	Calculation
Crown indicator: The number of citations per publication divided by the average impact in the given field	CPP/FCSm
Largest number of publications	P
Number of citations per publication	CPP
Total number of publications multiplied by the relative impact in the given field	P*(CPP/FCSm)

The first indicator is called the crown indicator because standardisation using the impact of publications in the given field prevents non-generalist universities such as engineering schools or technical universities from being penalised by the citations-per-publication calculation.

The Leiden ranking is based exclusively on academic performance (research) as measured by publications. The ranking includes roughly the 1000 biggest universities in the world as measured by publications. Ranking lists are made for both the world and Europe.

¹⁰ www.arwu.org/#

¹¹ www.cwts.nl/ranking/LeidenRankingWebSite.html and www.universityrankings.ch/methodology/leiden

*U-Multirank, a Multi-dimensional Global University Ranking*¹²

The objective of U-Multirank, which is also financed by the European Commission, is to develop a transparency instrument that can contribute to enhancing the transparency of the institutional and programmatic diversity of European higher education in a global context and test its feasibility. The general intention is to create a transparency instrument that will have a global outreach, potentially covering higher education institutions of all continents.

This new multi-dimensional global ranking aims to avoid the shortcomings of existing international rankings and to provide a valid and fairer comparison of institutions. The design will follow the Berlin principles on the ranking of higher education institutions which stress the need to take into account the linguistic, cultural, economic and historical contexts of the educational systems being ranked.

The basic approach is to compare only institutions similar and comparable in terms of their missions and structures. Also, the rankings will use a grouping approach rather than league tables. Finally, the design will compare not only the research performance of institutions, but will include teaching and learning, as well as other aspects of university performance.

*An example of a different type of ranking – The Lisbon Council’s University Systems Ranking*¹³

In 2008 the Lisbon Council for Economic Competitiveness and Social Renewal, a Brussels-based think tank and policy network, published a university systems ranking covering 17 mainly European countries but also the USA and Australia.

The idea behind the ranking is to assess tertiary education systems in different countries on their ability to deliver on a range of important economic and social goals that encompass the rationale behind having university systems in the context of the knowledge society. The ranking is based on six separate criteria.

¹² www.u-multirank.eu and "Europe: Developing a worldwide league table", University World News, 7 February 2010.

¹³ "University Systems Ranking: Citizens and Society in the Age of the Knowledge" (2008), Peer Ederer, Philipp Schuller and Stephan Willms, the Lisbon Council.

Criteria	Indicator
Inclusiveness	Number of graduates a country produces as a percentage of the population theoretically available for advanced study
Access	Comparison of countries based on the skill threshold of students entering universities
Effectiveness	Average wage premia a university graduate can expect adjusted for labour-market characteristics which might affect wage premia independent of university education
Attractiveness	Percentage of foreign students coming to each country from their 10 top source countries
Age-range*	Share of 30–39 year olds enrolled in tertiary education institutions
Responsiveness	The speed and effectiveness with which countries have adapted their education system to the criteria laid down in the Bologna Declaration

* The ability of the tertiary education system to function as a lifelong learning institution.

The argument is that tertiary education systems exist to educate and prepare people to be fully-functioning, well-developed members of today's knowledge society. They should be centres of world-leading, independent research but also deliver high performance in the educational tasks. Also,

“the strongest systems are those which not only do the best job of educating the broadest number of their own citizens for the economic and social challenges we will face, but that themselves become magnets for the world's talent”.¹⁴

The 17 countries ranked as follows.

Rank	Country
1	Australia
2	UK
3	Denmark
4	Finland
5	USA
6	Sweden
7	Ireland
8	Portugal
9	Italy
10	France
11	Poland
12	Hungary
13	Netherlands
14	Switzerland
15	Germany
16	Austria
17	Spain

¹⁴ “University Systems Ranking: Citizens and Society in the Age of the Knowledge” (2008), Peer Ederer, Philipp Schuller and Stephan Willms, the Lisbon Council, p. 2.